
Zgoda

Dzielnice: Śródmieście

Osiedla: Śródmieście Północne

Atrybuty: Nazwy pochodzące od wyrazów pospolitych Nazwy określające

Rok utworzenia nazwy: 1770

Opis

Nazwa pochodzi od karczmy, która podobno stała tu w XVIII w.

Do 1954.05.20 taką samą nazwę nosiły dzisiejsze ulice: Kolneńska oraz Wysokomazowiecka.

Ciekawostki

Powstała z traktu Ujazdów Grzybów w 1757, kiedy zbudowano tu kamienicę Szpitala Dzieciątka Jezus. W 1770 uregulowana, w 1858 poszerzona. Nazwę zatwierdzono w 1879 i od tego czasu zaczęła się zabudowa ulicy. W 1950 została nazwana ul. Władysława Hibnera, bojówkarza robotniczego, rozstrzelanego na stokach Cytadeli w 1925. Do dzisiejszej nazwy wrócono 06.11.1990 roku.

Stan obecny:

Nr 1: kamienica Jana Wernera i Marii Lilpop. Powstała jako Pensjonat Zgoda w latach 1880-1889, w popularnym wówczas neorenesansowym stylu. W latach 1960-6 została przebudowana (odrestaurowana) wg proj. Zygmunta Stępińskiego i Andrzeja Ileckiego. W latach `90 XX w. znalazła się w prywatnych rękach. nastąpiło wówczas wykwaterowanie lokatorów i permanentny remont, w trakcie którego usunięto cały wystrój wnętrz (z zabytkowymi sztukateriami, stylowymi piecami), wyburzono większość ścian (co naruszyło konstrukcję budynku), zniknęła również stara winda. Zagrożona zawaleniem, została w 2005 roku sprzedana spółce hotelarskiej z Barcelony.

Nr 3: kamienica. Wybudowana prawdopodobnie w 1887 roku.

Nr 4: kamienica. Powstała pod koniec XIX w., miała 3 piętra. Przed 1914 dom, wraz z prawie

identycznym przy Szpitalnej 3, przebudowano i dodano 2 piętra, a w parterze wybito duże witryny sklepowe. W latach 20 działał tu bar Antoniego Salisa, jako jeden z pierwszych serwujący dania garmazeryjne na wynos. Kamienicę, zniszczoną w 1944 odrestaurowano, choć dziś popada w ruinę i używany jest tylko parter.

Nr 5: kamienica Simonów. Spalona w 1939. W budynku odbudowanym po wojnie mieszkali Magdalena (ur. 1936) i Dariusz (1932-1996) Fikusowie. Ona jest profesorem doktorem habilitowanym w Instytucie Biochemii i Biofizyki PAN, specjalistką w zakresie genetyki molekularnej i biotechnologii. On zaś był znakomitym dziennikarzem, współtwórcą i wieloletnim sekretarzem redakcji tygodnika "Polityka", sekretarzem generalnym Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, od 1989 roku redaktorem naczelnym "Rzeczpospolitej".

Nr 7: Kasa Pożyczkowa Przemysłowców Warszawskich. Zbudowana w 1901 wg planów Stefana Szyllera w stylu neorenesansu. Po wojnie umieszczono tu siedzibę Związku Zawodowego Pracowników Spółdzielczości.

Nr 9: Blok mieszkalny. Powstał pod koniec lat 60 XX w.
~ Kamienica Konstantego Rodkiewicza. Powstała w 1906, zwana była ‘Dom-żelazko z powodu swego kształtu. Mówiło się, że nie trzeba w ogóle wychodzić z domu, bo wszystko było na miejscu. Przed wojną działały tu Bar Złota Zgoda na piętrze, Jadłodajnia Pod Dziewiątką, mydlarnia pani Cepek, zakład krawiecki Ołdakowskiego, owocarnia, warsztat szewski, lekarz, adwokat. W czasie wojny kamienica nie została zniszczona, w 1944 mieściła się tu Komenda Główna AK wraz z całą centralą telefoniczną gen. Bora Komorowskiego. Po wojnie luksusowe mieszkania podzielono i zamieniono na komunalne.

Nr 10: Dom Pod Orłami.

Nr 11: kamienica Powszechnego Banku Związkowego w Polsce. Powstała w XIX w. na planie litery L dla Adeli Babińskiej, a w 1906 przeszła w ręce Zofii Piaszczyńskiej. W 1906 ktoś rzucił bombę w patrol żandarmerii rosyjskiej; od wybuchu bomby powypadały okna w kamienicy, a wybuch słychać było w całym mieście. Sprawców nie ujęto. Pod koniec lat ‘20 XX w. kamienicę zburzono, aby wybudować gmach banku. Mieściła się tu od 1957 redakcja Kuriera Polskiego, po którym pamiątką jest tablica pamiątkowa nadania Orderu Uśmiechu, który był pomysłem redaktorów gazety. Gazeta działała do 1991. Dziś mieści się tu głównie bar go-go, ale także m.in. Helsińska Fundacja Praw Człowieka.

Nr 12: Blok mieszkalny. Przed wojną stała tu kamienica, w której swoją siedzibę miało Wydawnictwa Gebethnera i Wolffa a na jej piątym piętrze - w wieży nad redakcją - mieszkał Władysław Stanisław Reymont (1867-1925) wraz z żoną Aurelią z Szacznajderów Szablowską. Dom został zbombardowany podczas Powstania Warszawskiego, wówczas też zginęła wdowa po pisarzu.

Nr 13: Blok mieszkalny Ściany Wschodniej. 24-piętrowy blok, zbudowany w 1969 wg proj. Zbigniewa Karpińskiego i Jana Klewina. W zamierzeniu był to budynek dla młodych przyjezdnych po wojnie, wolnego stanu, którzy wraz z upływem czasu i dopływem stałej pracy i rodziny, przenosiliby się na przedmieścia miasta. Już w trakcie budowy okazało się, iż jest to nierealne i wielu z tamtych mieszkańców mieszka tu do dziś. Metraż jest mały, kuchnie ciemne bez gazu, zaopatrzone w psujące się często elektryczne kuchenki. Mieszkała tu Irena Falska - jedna z najpopularniejszych prezenterek telewizyjnych przełomu lat 60-tych i 70-tych, gospodyni "Dziennika TV", wcześniej spikerka Polskiego Radia. Jej sąsiadem był Anatol Bolesław Michał Hanftwurcel (1921-2006) - inżynier technolog, dziennikarz, tłumacz z języka niemieckiego i francuskiego, współautor wielu publikacji, m.in. 5-języcznego "Słownika zbożowo-młynarskiego", "Małej Encyklopedii Rolniczej", "Słownika towaroznawczego".

Data nadania nazwy: 1770 rok. Od 1950.09.29 do 1990.11.06 nosiła imię Władysława Hibnera.
